

MAASI BRØNS CHEMNITZ

SNEEN FALDER 150

APUT NAKKAARUSAARPOQ 173

LUDVIKKA TELLESEN

QILUPPALUNNERIT 198

LYDEN AF GØENDE HUNDE 206

ILANNGUAQ KARLSEN

SINNASSAKKAT 214

LULLET I SØVN 228

BIBI LUND OLSEN

MATTUSSAQ 242

INDESPÆRRET 251

MARCO LUND OLSEN

CIRKLEN 260

NIGALIK 274

SIULEQUT

2040 tassaavoq atuagaq inuusuttut oqaluttuaaraliaannik inuusuttunoortunik imalik. Oqaluttuat qulit inuusuttunit kalaallinit allanneqarsimapput, ilaatigut tassaallutik takorluukkat siunissamik taartumik oqariartuutillit. Oqaluttualiat ilaatigut makkuninnga imaqarput: aatsitassarsiorneq, pissaaneqarneq, asanninneq, piitsut/pisuut, nappaatit, sorsuunneq kiisalu ilaqutariinneq.

Oqaluttualiortut quliusut tassaapput oqaluttuaaraliornermi unammisitsinermi, NAPA-mit Nunatta Atuagaateqarfianit, Sorlammit kiisalu milik publishingimit aqqisorneqartumi ajugaasut. Unammisitsinerup siunertaraa inuusuttut allannermik atuarnermillu soqutiginninnerulernissaat. Allattussanut piumasarineqarsimavoq annerpaamik quppernerit 20-t, kalaallisut qallunaatulluunniit allassagaat, sammisarlu taaguuserneqarsimavoq: '2040'.

Ajugaasunik toqqaasut tassaapput atuakkiortoq Hans Anthon Lynge, lektor Birgit Kleist Pedersen, siornatigut Allattami ajugaasunut akuusimasoq kiisalu Kalaallit Atuakkiortuni ilaasorta, Sørine Steenholdt, kiisalu eqqumiitsuliortoq Jessie Kleemann.

Katillutik inuusuttut 32-t oqaluttualianik nassiussisimapput, toqqaasussallu toqqaarniarnerminni ilungersorsimapput. Toqqaareernerullu kingorna ima allagaqarput: "Paasivarput inuusuttut akornanni allannerup kiisalu isumassarsiorsinnaanerup tungaatigut inuusuttut pikkoriffeqartut. Inuusuttut siunissaq pillugu taartunik amiilaarnarsinnaasunillu

takorluugaqarput, assersuutigalugu aatsitassarsiornerup kingunerisinnaasai pillugit, pissaaneqarusussuseq kisermaassimullu aqutsineq pillugu, kiisalu sorsunnersuit pillugit."

Ajugaasut tamarmik immikkut 2500 kr.-inik tunissutisipput, kiisalu periarfissinneqarlutik Nuummi oqaluttualiamik allaqqissaarnisaanik, ukuninnga ikiorneqarlutik: Jessie Kleemann, atuakkiortoq qallunaaq Mette Mostrup kiisalu Allattami siornatigut ajugaaqataasimasoq Niviaq Korneliusen.

Una atuagaq inuusuttut qulit oqaluttualiaannik imaqarpoq, kiisalu inuusuttut taakku ilisaritinneqarnerat aamma atuarneqarsinnaalluni. Assiliartai tassaapput GUX Nuummi kiisalu GUX Aasianni atuartut suliaat. Oqaluttualiat tulleriaarneri ima inissinneqarsimapput, oqaluttualiortut oqaluttualiornerminni oqaatsit atorsimasaat siullinneqarlutik, nutserneralu tulliusarluni.

Atuarluarisi!

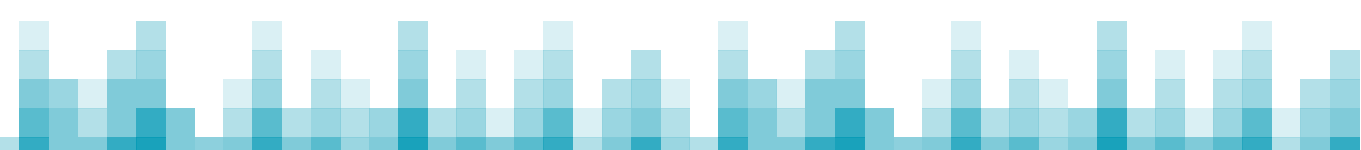
Katja Vahl

Suliummi ataqatigiissaarisoq, NAPA

Nuannaarutigaara nunatsinni inuusuttortagut piumassuseqarluarmata, piginnaaneqarlutik kiisalu allannikkut oqaasinnguisinnaallutik. Tamakku allannermik isumassarsiorsinnaanermik nutaaliornermillu pilersulersitsisinnaasut isigaakka.

Nivi Olsen

Kultureqarnermut Naalakkersuisoq

FORORD

2040 er en samling noveller af og for unge. Pennen er ført af ti grønlandske forfatter-spirer, som i ofte dystre vendinger fortæller om en nær fremtid, år 2040. Novellerne tematiserer aktuelle emner som minedrift, magtforhold, kærlighed, rig/fattig, sygdom, krig og familien.

De ti forfattere er vinderne i en konkurrence, som NAPA, Nunatta Atuagaateqarfia, Sorlak og milik publishing for anden gang udskrev i 2014, for at styrke skrive- og læselysten blandt unge, potentielle forfattere. De unge måtte skrive op til tyve sider på grønlandsk eller dansk indenfor det brede tema '2040'.

En jury bestående af forfatter Hans Anthon Lynge, lektor Birgit Kleist Petersen, tidligere Allatta-vinder og medlem af Kalaallit Atuakkiortut, Grønlands Forfatterforenings bestyrelse, Sørine Steenholdt og multikunstneren Jessie Kleemann var udpeget til at finde de ti bedste noveller.

I alt 32 unge indsendte deres noveller, og juryen kom på hårdt arbejde med at udvælge vinderne. Efter voteringen udtalte de: "Vi konstaterer med glæde en stor kreativitet og idérigdom i novellerne. De unge har mange grumme og dystre fremtidsvisioner, omkring konsekvenserne af minedrift, faren for diktatoriske magtforhold, verdenskrige og kapitalistisk overherredømme."

Vinderne modtog hver 2500 kroner samt et intensivt skriveophold i Nuuk med Jessie Kleemann, den danske forfatter Mette Moestrup og den grønlandske forfatter og tidligere Allatta-vinder Niviaq Korneliusen, hvor de finpudsede deres noveller.

Denne antologi er resultatet af de unge forfatteres hårde arbejde og indeholder de ti vindernoveller samt en kort profil af hver forfatter. Bogen er desuden illustreret med et udvalg af billedkunstprojekter fra elever på GUX Nuuk og GUX Aasiaat over temaet '2040'. Novellerne står først på det sprog, de oprindeligt er skrevet, derefter i en oversættelse til enten dansk eller grønlandsk.

Rigtig god læselyst!

Katja Vahl
Projektleder, NAPA

Det glæder mig, at vi i Grønland har unge med mod på, og evner og lyst til, at udtrykke sig på skrift. Jeg ser dem som gode inspiratorer for endnu flere nye skribenter - og kreative producenter i det hele taget.

Nivi Olsen
Naalakkersuisoq for Kultur

Atuakkiortut qanoq ittuunerit nassuiarsinnaaviuk?

Atuartarnerujussuara isumassarsiorfigisarpa. Fantasy-mut tunngasunik allakkusunnerusarpunga, taamaaliornikkut isumassarsiorsinnaanerusarama. Taamaammat aamma ulluinnarni allanneq soqutigisorsuunngilara. Oqaluttuaaraliornissamut qulequtsiunneqarsimasoq soqutiginarsimavoq, isumassarsiarpassuarnik tunngaveqarsinnaagami.

Oqaluttuaaraliat oqaatsit pingasut atorlugit nassuiaruk.

Nunagisamut asanninneq, politik, isornartorsiuneq.

Oqaluttuaaraliat piviusorsiorpalaarsoraajuk?

Aap, uuliasiortut eqqarsaatigalugit. Uuliasiortoqalissagaluarpat nunatsinnut nutserartut amerlissaqaat, illoqarfillu allillutik.

Apersuisoq Maasi Brøns Chemnitz

Hvordan vil du beskrive dig selv som forfatter?

Jeg er inspireret af at have læst mange bøger. Jeg foretrækker at skrive fantasy, fordi det giver en frihed til at opfinde. Derfor er det heller ikke interessant at skrive om hverdagen. Emnet til novellen var godt, fordi det var hypotetisk.

Beskriv din novelle med tre ord.

Nationalitet, politik, kritisk.

Synes du, at din novelle er realistisk - hvorfor?

Ja, i forhold til olieselskaber der kommer. Hvis der bliver fundet olie, vil der være stor tilflytning til landet, og derfor vil huslejen stige markant, byen vil vokse meget.

Interviewet af Maasi Brøns Chemnitz

DEBORA HANSEN KLEIST

NUUK
UKIUT 25 ÅR

DEBORA HANSEN KLEIST

UULIASIORTUT NUNAAT

Eqqaasara folkeskolemi atuarallarama uuliamik nassaartoqartalerma. Ilinniartitsisutta asuli aperaatigut pisoorsuanngorutta sunik biilitaarusunnersugut. Hajja! Ukiut qulit sinningaatsiareemata aatsaat nunarput uuliamiit oorsiuulerpoq, inuinnarnullu iluaqutaavallaarsimanani. Inuuneri iluaallagatik illoqarfiup qeqqani ineqarnissamut akissaarutiinnarput. Assersuutigalugu angajoqqaakka inuunertik naallugu Nuummi ineqarsimagaluarlutik ineqarnermut akit qaffappallaalermata Akianut nuuttariaqarsimapput.

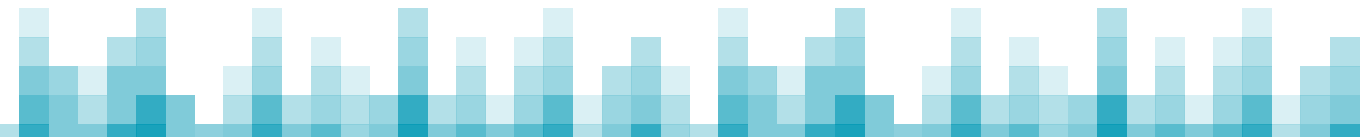
Blokkit ineqarfikuat massakut soqanngitsoq pequtaalluni qanga Nuup qanoq ikkaluarnera eqqarsaatigaara. Nuutoq, tassa qanga taaneqartarnikoq Nuuk, nalinginnaasunik biilnik ulikkaarpoq, arfineq pingasunnginneranilu suliffinnut apuuniarlunga sukkasarusukkaluarlunga tamaaliorinnaangilanga. Blokkit inikui tassaapput illuliat nutaalit igaalaginnangajannik sanaat, sumi tamaanilu eqqumiitsuliat. Nuup narsaa tamaat taaneqartarpoq "Central Business District", suliffinnik pisiniarfinnillu ulikkaartoq. Iluatsitsinik CBS eqqaani ineqartarput. Nuutoq, Nuussuaq, Qinnngorput taavalu Quassussuup Tunua suliffigissaartunut akissarsigissaartunut ineqarfiuvoq, inuinaalli Akiani ineqartarlutik. Taakani illoqarfik immikkuullaringajattuuvooq putorsuakkooqqaarluni ornittariaq. Tassaniipporlu mittarfissuaq nunanut allanut ammasoq.

Nuutoqqap avannaani Radiofjeldikumi suliffinnut kiisami apuullungalu ulapilaarlunga allaffinnukapallappunga. Uanga silatusaarlunga (soqutigisakkalu malillugit) geologi universitetimi iliniarsimavara. Iliniarallarama innemik anitsisartut soqutiginerpaagaluarlugit uuliamut tunnganerusut pillugit specialiliornikuuvunga, massakullu uuliasioqatigiinni nunamit allaminngaaneersumit suliffeqarlunga. Ulloq aallartilluannginnerani kaffisoriatuaa qarasaasiaq misissupallapara. "Ding!" Nillerpaluttoq qiviarlugu qungujuppunga. Angutaatima Neilip 'request'-ia toorpara atualerlugulu: "Request for dinner and permit calendar change". Angereerlugu sumi nererusunnersoq takullugu pissangaammerpunga. Il Trattori, Nuummi neriniartarfik Michelinitalik tusaamasaq. Qungujorujussuariarlunga angerpara inuttaalu allaffigipallallugu. *Sooruna taan-na neriniartarfik?*

Sivitsunngitsoq akivoq. Det er for længe siden, vi har haft ordentlig tid til hinanden, skat <3

Har du reserveret? akivara.

Det lykkedes mig at nappe en aflysning :-) Qujaffigeriarlugu suliassakka saappakka. Naalagara geofysikeriugami qarasaasiakut suliassat qanoq pisariitsigisarnerat nalorpasilluginaasit suliassanik ingattarsersimarpasimmat anersaaruloriarlunga aallartippunga. Tunup avannaani uuliaqarnisap ilmanassusaa misissorlugu suliaqartarpunga. Tallimangoriartulersoq soraajaarpallaartutut misigisimallunga ingerlavunga. Atisakka ulluinnarpalaarpallaartut atorusunnagit Qeqertamut

angerlapallappunga uffarniarlunga, pinnersarniarlunga atisanillu taarsiiniarlunga. Arfineq mar-
lunngulivissoq Nuutoqqamut uterpunga neriniartarfimmullu piffissaq eqqorlugu apuullunga.
Neriniartarfik ikitsuinarnik inissaqarpoq unnullu naallugu inniminnerneqartarluni. Neili apuute-
reersimalluni utaqqisoq eqippara kunillugulu. "Maqaasikatallutit!" oqarfigaara.

"Jeg har også savnet dig," qungujulluni oqarpoq. Taanna qallunaamik ataataqarami kalaallisut
oqalunnissaminik ilinniarsimangilaq, paasillaqperiarmalli ilaanikkut kalaallisut oqaluffigisarpa-
ra. Taannalu qallunaatut akisarpoq. Uanga angajoqqaakka tamarmik kalaaliupput, tamaattumik
kalaallisut oqqarippunga.

"Sikke en dejlig overraskelse med restaurantbesøg," oqarpunga. "Det er længe siden, vi har
været her." Angut ataaseq anngaavoq.

"Så var det også på tide," akivoq. Saqisoq aggeriarmat menuimiit viinnimillu mamarisatsinnik
toqqaavugut. Rødviini Brunello 2034-meersoq tipaa naaginnarlugu pilluataarnartoq. Tipaa naal-
luariarlugu Neili qungujuffigaara.

"Jeg har tænkt på noget," oqarpoq.

"Aappi?" akivunga.

"Skal vi ikke tage på ferie sammen snart?"

"Det er da en god idé!" oqarpunga. "Sumukarusuppit?"

"Hvad med Hawaii eller Tahiti?"

"Aa, naamik, ungasippallaqaat. Imaattormi – Barbados? New Yorkimiilaariarluta?" Mittar-
fissuarmiit New Yorkimut toqqaannartariarmat taamatut feeriarnissarput isumaqatigiissutigaa-
put.

Unnuk naammat nerinerput akilerumagaluarpara Neililli qaaqquisuunini utoqqatsissuti-
galugu akiliiumavoq. "Qanoq akisutigaa?" aperaara.

"Åh, det var ikke så slemt denne her gang," oqarpoq. "Under 3000 kr."

"Ilaa," akivara. "Tullianili akileerusuppunga."

"Det er en aftale." Kunippugut.

"Qujanarsuaq! Illit innukassaagut? Qasuumnermik Qeqertamut uternissaq eqiagilerpa-
ra." Taanna anngaavoq, immikkullu biilerluta Nuutoqqami inaanukarpugut.

Apuukkatta eqqissiimmivugut, neriniartarfimmi qeratakatassimalluta.

"Qangami! Maqaasikatallutit," oqarpunga, eqeriarluta kunissuutilerpugut. Ilumummi ulapin-
nerput pissutigalugu kingullermilli takugattali sivitsortoorsimavugut. Qungasiatigut kunissuleri-
araku malugisinnaavara Neili eqiallariasaartoq.

Ukiuni arlalinni aappariinnikuuvugut, Københavns Universitetimi atuarallarattali. Taanna uki-
umik ataasimik allernissimavoq. Uanga naammassigama Nuummullu nuukkama ukioq ataaseq
nunaqqatigiinnata aappariissimavugut. Artornarlualuni qaangiuppoq, aammami Københavni-
mut billetsit akisuallaannginnamik, pingaartumik suliffittaanni akissarsagiissaariarama. Taanna
naammassigami aamma Nuummullu nuuppoq uuliasioqatigiinnilu allani sulilerluni.

Siniffimmut innakarpugut nerisagut apparsearniarlugit, pakkullutalu oqalorujoorluta. Asu-
li pingaangitsut siunertaqarpiangitsullu pivagut, eqqissisimalluinnartutullu misigilerama
eqqarsaatigilerpara Neili qanoq asatigierlugu. Inuk puffajasuunnginami ilagalugu nuannersoq,
uangalu ingattarsertumik kammannissaq eqiageqigakku immitsinnut tulluulluinnarpugut. Timaa
qanillilluinnarlugu isaatigut qungujalungga nakkuteriarlugu kunissuutilerpugut. Siullermik eqqis-
siivilluta, naggataatigullu nukingeriartortumik.

Aqaguani suliartoqqikkama maluginiarpara allamiut qanoq amerlatiginersut. Nuuk
50.000-ingajannik inoqarpoq, amerlasuullu kalaaliunatik. Uanga suliffinniinaq kineserit, ve-
nezuelarmiut, franskit, tuluit, amerikkarmiut allamiullu ilanngullugit naaperartapakka. Kalaallit
uuliasiortuni sulisut amerlagaluarlutik naammangilluinnarmata allamiorpassuit tikerarsimapput.
Uuliasiortuninngaanniit tikisitaapput, taakkulu "olieeventyr" pissarsiaqarfiginerpaasarpaat. Inuit
allanik suliffillit, soorlu ilinniartitsisut, peqqissaasut allallu akissarsialunnerusarput, oorsior-
nersuarlu pissutigalugu nerisassat ineqarnerlu akisungaarmata illoqarfimmiit anisitaasutut illutik
Akianut noorrassimapput. Uffa namminneq nunaminniillutik.

Nalunngisakka kalaallit uuliasiornermi sulisut – uanga ilanngullunga – ilinniarnermi suka-
taarsimapput, mannaluk tikillugu sulisut sukataartuullutik. Akissarsiallu assoroomitsinnut tulluarsa-
gaapput, inuunerilluarnissamullu naammallutik.

Suliffinnut apuuteruttorluna qujanartumik biiliniit sulisut aninanga tupangaatsiarpunga, tassami
kinaagaluarnersoq biilikka imermik serpariarlugit suaartarfigilermanga.

"Susoqartoruna?!" anillaatigalunga nillerpunga.

"Qallunaarsuaq! Angerlarniarit!" kalaallit marluk imminnut qalleraallutik suaartarfigilerpaan-
nga. "Tillitoorsuaq! Nunarput utertinniaruk!" Oqaasii tusaannarlugit kamaammerpunga. Inuiaas-
susera qanoq nalunnginamikku? Qallunaajugama?

"Hallo!" utimut nilliaffigaakka. "Uanga aamma kalaaliuvunga."

"Qaa!" angut qatimaajusalluni suaarpoq. Kamassaannaleqaanga, paasigakkumi oqaatsikka
tusarnaarnaginagit isummani aalajangereersimagaa. Soqutiginnngilluinnarpaami inuttut suuner-
sunga, kamassaqarnerminullu utoqqatsissutiginnarlugu sumi sulisuunersunga.

"Tamaani sulierama aamma sooq qallunaajussagama?" aperaakka, ilmagisattuulli tusar-
naangilluinnarpoq.

Taannalu nangippoq: "Pinngortitarput aserorterunnaarniaruk! Inuiaallu qimataatinnaannarlugu
suliffeqaruit kalaallisut taaneqarsinnaangilatit!"

"Uuliasiortut nunatta iluaqutiginikooqqaat," silattorsarniarlugit akivunga. "Infrastruktur, na-
korsaqaqfik, ilinniartitaaneq, amerlasoorpassuillu iluaallannikooqqaat. Eqqaamasinnaanginnakku
sulisut uuliamik nassaartoqanngikkallarmat? Suliffissaaleqinerit, illut aserfakut ..."

"Nipangerit! Qallunaarsuaq!" Qujanaavissumik suliffinni nakkutilliisoq anillappoq ajoqusersui-
sullu peeqqullugit. Assakka sajukulaarlutik atequtigaa iluarsiniaruttorlugu angut tunumut qissimii-
tigaluni oqaaseqarnini naggaserpai: "Tulliani immaqa qalipaamik kueraassaagut!" Anersaarulup-

punga. Inuit nukillaanganartunaasiit nungunneq ajortut. Inuit allanut iluatsissimasunut usorullutik ajortisaariniartartut eqjanallaraangamik!

Nakkutillisoq allamioq qujaffigaara eqqissisimaniarsarersuaarlungalu suliffinnut iserlunga. Allaffinni nutaarsiasat isummannut nalaattortumik allaaserisaqarsimapput. Aviisimut ilanngutasiaq allaqqasoaq "Er det på tide med grønlandsk selvstændighed?" takullugu eqqarsariarpunga siunnersuut ingasattoq. Toorpara imaalu atualerlugu: "Nu har Grønland som bekendt ikke modtaget bloktilskud fra Danmark i en årrække. Kalaallit Partiiat beder nu den grønlandske befolkning om at kræve selvstændighed af selvstyret."

Kalaallit Partiiat pinngortinneqaqqaarmalli sivisuumik soqutigivallaarsimangikkaluarpaput. Allat partiit, pingaartumik IA Siumullu namminersulivinnissaq periarfissatut ungasilliantorsimavaat peqqutigalugu uagut inuiaat ilinniagissaariartortilluta paasiartulersimagatsigu qanoq naalagaaffeqatigiinneq pingaartiginersoaq. Tassami sakkutooqarneq aammalu nunanut allanut politikki pillugu nunarput suleqateqartariaqarmat. Aammami nunat allat namminersortuujunnaarsimapput imminnullu suleqatigiikkuuttaarlutik, sakkutooqarnikkut, nerisassanik nassiusuunikkut, nukinnik atuinikkut ilaalu ilanngullugit. Danmarkillu nunarput nalunngeqigamiuk suleqatigiinnarnissaa saneqqunneqarsinnaanngilaq. Qangamut assigiinngissutigilersimavaa nunat taakku marluk naligiilersinneqarsimammata. Danmarkip ataqatigiinnarusunneranut peqputaataasooq tassaavoq uuliasionerminngaanniit ooversisarnerat. Pisartagaat isertitanut sanilliullugu amerlanngillat, ukiumullu tapiissutigisarnikuusaannit anneruvoq.

Inatsisartut isumaqatigaakka Danmarkimut ataqatigiinnissaq pingaarnera pillugu. Nunaqqatikkali namminneq nunagisaminni ineriartornermut isiginnaartuinnartut misigilersimapput. Inuiaqatigiinni sukkaasoorsuarmik ineriartorneq malinnaaffigisinnaannagu inuit Kalaallit Partiiata isumaat isumaqatigiartuinnalersimavaat. Partiillu pissaaneqarnera qaffakkiartulersimavoq, oqaluttuarisaanermilu aatsaat taama pissaaneqartigilersimalluni.

Ilisimatusarfimmi lektorip akissutaa aamma toorpara. Imatut allaqqavaoq: "Man kan ikke se bort fra Kalaallit Partiats politiske vægt, så det er vigtigt at diskutere konsekvenserne af selvstændighed. Hvad med militæret? Og hvem skal have ret til grønlandsk statsborgerskab? Hvem får lov til at blive? Hvad med de mange udenlandske arbejdere, der har bosat sig her i landet og ønsker at tilbringe deres liv her?" Ernumaammernemik nittartagaq peeriarlugu allanut saasarlunga suliakka aallartippakka.

Unnummat Neil nereqatiginerani aperaara nutaarsiasat qanoq isumaqarfiginerai.

"Helt ærligt, så har jeg en ret dårlig fornemmelse omkring det."

"Aamma uanga. Pingaartumik innuttaassuseq pillugu. Kalaallit Partiiat piumasartik pisuugunikku allamiorpasuit nuuttariaqassagaluarput. Taava kikkut sulisunngussagamik?"

"Det er ikke bare det," Neil akivoq. "Det kommer også til at gå ud over os."

"Kikkut?" tupigusullunga oqarpunga. "Danskit?" Taanna anngaavoq. "Ataatat soorunami qal-lunaajunini peqcutigalugu anisitaanaviangilaq, inuunini tamaat tamaani nunaqarnikuuvuq! Aama illit kalaaliugavit soorunami kalaallisut innuttaasutut pisinnaatsitaaffeqassaait."

"Det skal du ikke være så sikker på. Du ved, hvad Kalaallit Partiiat mener om danskerne og folk af grønlandsk-dansk afstamning. Hvis de havde flertal i en komité for statsborgerskab ville vi alle få sparket." Itisuumik eqqarsarlunga inutaa isigivara naggataatigullu isumaa upperilertari-aqarlugu.

"Ilumoorputit," akivara, naggataatigullu oqaannartariaqarpunga "hajja!"

Ullaakut pisoq erloqinartoq eqqaallugu Neilimut oqaluttuaraara. Taassuma ajortumik tigor-pasippaa, uanga soqutigunnaalereeruttoriga.

"Hvorfor i alverden tror de, at de har ret til at afgøre ens nationalitet?" nipini nippassimal-lugu oqarpoq. Tupaallaqqallunga nakkuppara, tassami taamatut kamariasaanngisaannarmat. "Forbandede idioter!" nangippoq. Qisuariaataa sakkortunaarlugu aperaara sooq taamarsuaq pingaartitsigineraa.

"Hvorfor er du så ligeglad?!" Neil nilleriasaarpoq.

"Uangami kalaaliugama ajornartorsiuteqarfingilara. Jeg er jo ikke dansker," eqqissillunga akivara.

"Hvordan kan du sige det?" Isaani ikilertissimanera malugilerpara, paasilerparalu oqaatsikka saassussinertut misigisimagai.

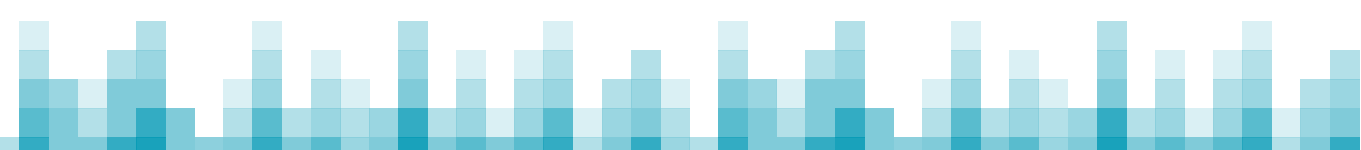
"Asasa, det at jeg ikke er dansker er en konstatering. Nunatsinni peroriartornikuuvunga kalaallinillu angajoqqaarlunga. Jeg tænker og opfører mig grønlandsk, på trods af at jeg boede i Danmark, mens jeg læste." Oqaatsit aniatereerlugit isai isigaakka. "Isumaqqangilaq qallunaat ajorigikka."

Neil eqqissiiimmerpasippoq, kisiannili suli akerliliissutissaqarluni. "Jeg er da også født og op-vokset i Grønland. Alligevel har der altid været mennesker, der har sagt til mig, at jeg ikke var grønlandsk. Men jeg har heller aldrig følt mig hjemme i Danmark." Nipangillatsiarnermini er-loqerpaseqaaq. "Hvad er jeg så?" Akissutissamik ujarleraluarpunga, nassaarnangali.

"Una pillugu oqaaseqarpiarnikuunngilatit," akinagu aperiinnarpunga. Taanna oqaaseqarani ileqimisaarluni naameerpoq.

"Det har vel altid fyldt noget i baghovedet, men jeg har aldrig tænkt så meget over det før," oqarpoq. "Det er bare diskussionen om nationalitet og om, hvem der får lov til at blive her, der har bragt det hele på banen."

"Okay," akivunga. "Inuilli eqianartut eqqaassagaanni kamannareqaakka allanut usorunnertik pissutiginnarlugu saassussisartut. Akissarsiaginnerorusukkunik ilinniarluannarsimasinnaagaluarput."

"Aappi, men det er ikke alle, der har overskud til at få sig en universitetsuddannelse," Neil akivoq. "Måske har de ikke været i stand til det. Det er altså ikke alle, der er lige så gode til faglige som dig ... og mig."

"Misilligaanni suna tamaat sapernanngilaq," oqarpunga.

"Nej, det er ikke alle, der 'bare' kan klare alt ved at beslutte sig for det. Fordi du selv er så sikker på dig selv, betyder det ikke, at du kan forvente det samme af alle andre."

"Soorunami naatsorsuutigineqarsinnaavoq!" aalajangersimaqqissaarlunga akivunga.

"Nej, det kan man ikke," Neil aalajangersimanera angeqatigalugu akivoq. Isikka allerpalupput.

"Saassussisukka illersorpigit!?" suaarpunga.

"Det må du ikke tro, jeg gør," akivoq. "Men du må indrømme, at det er unfair, at folk, der ikke har lige præcis den rigtige uddannelse, har så ringe vilkår i dag."

"Aap, kisiannimi ..." oqaleruttorlunga kipisaavunga.

"Ikke noget men. Hvis du tænker logisk over det, vil du selv kunne se det." Kamallunga isigigaluarpara ajoraluartumilli akissutissaqarnanga. Ilumoorpoq. Sooq taama akissarsiaqitsigissaanga allat erloqillutik ulloq anigorniarsarisarpasuk? Ilunni malugilerpara paasisaq sivisuumik puigornianikuusara. Ajornartorsiuutilli sussagakkit? Ilisimatusarnikkut sulisuuvunga, politikeriunanga, angakkuarsinnaannginnamalu iluarseriaannaanagit. Neillili oqaasii suli artorsaataigaakka.

Ullut arlaanni putorsuatiqoorlunga Akianiittumut mittarfiliarpunga. Apuutingajalerluna eqqaavara Neillilu sammileqqaaratta Maniitsumut biilerluta weekendimi feeripallannerput, aqqutaalu qiviariarakku taamatut ilioqqikkusuummeraluarpunga. Suliassaqaramali mittarfimmut sanguinnarpunga. Mittarfimmi naapippakka amerikkarmiut marluk suliffinnut suliartupallattut. Unga suliannut atassuteqarmata aallertuutitaavunga. Siullerpaamik Nuummiikkamik pissanga-laarpalupput paasinartumik, sivitsunngitsorli pakatserpalullutik oqalulerlutik.

"I thought Greenland was supposed to be beautiful," aappaa oqarpoq Akianilu illut tulleriaat aserfallakkiartulereersimasut isiginnaarlugit. Aammami manna maniusannermik, eqqarsarpunga.

"Just wait until you can see Nuuk and the mountains!" oqarfigaakka, taakkulu neriummerpasipput. Putorsuaq pulaffiginnginnerani qaqqajunnaq majuarlugu Nuuk nueriallarmat inuttai nipilimmik anersaajummerpallapput.

"I take my words back. It is beautiful," oqarpallattoqarpoq, tarrarsuutikkullu qiviarylugit qungujuppunga. Taakku ullut arlaqanngitsut qaangiummata nunaminnut angerlarput suliannut iluaqutaasimallutik.

Sivitsunngitsoq qineqqusaarneq aallartippoq. Pineqartoq pingaarnerpaarngaasiit tassaavoq namminersulivinnissaq. IA Siumullu naalagaaffeqatigiinnermut suli illersuisuupput, tassungalu akerliunerpaq soorunami tassaavoq Kalaallit Partiiat. Ullut arlaanni maluginialerpara qineq-qusaartoq ataaseq tassani partiimminngaanneersoq qanoq oqariartuuteqarnersoq. Tv-mi sukassimalluni oqalunnera tusaalerlugu qiviarpunga.

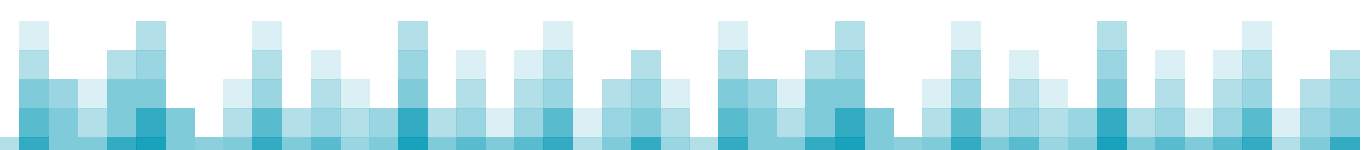
"Sulisut tikisitat amerlavallaarput," oqarpoq. "Uuliasiortuni specialistit akissarsiaqarpallaarne-
rat kiisami allannqortittariaqarpoq – Kalaallit Partiata sivisuumik piumasarinikuusaat!" Tupaallan-
nera peqquqitalugu allamut qiviarnaveerpunga. Inuttaalu nangippoq: "Uanga siunnersuutigaa-
ra kikkulluunniit assigiimmik akissarsiaqalissasut, nunarpummi tassunga akissaqarmat. Assersuuti-
giinnarlugu uanga allaffimmiuuvunga, ilinniarsimasuuvunga, sooq geologitit akissarsiaqassanngin-
nama? Angajoqqaamma ineqarfikuat akissaqarfiginngilara nerisaqarniarnerlu artornarsinikuuti-
gisoq. Nalunngilara amerlasoorpassuit uattut misigisimasut, taakkulu imatut piumasaqarput:
Sulineq akilersinnaasariaqarpoq. Nunarsuarmioqatitsinnut takutitsiniarta inuunerinnissamut
maligassiannqorlugu, sulisut tamarmik assigiimmik akissarsiaqalertillugit."

Suli tupigusunneruliinnarpunga. "Uumaangilaa," silaannaannarmut oqarpunga. Siunnersuu-
taalu qanoq isumaqavinnersoq paasilerlugu kamaammerpunga. Uanga – geologillu allat – gym-
nasia ilanngukkaanni ukiuni arfineq pingasuni assoroorluta ilinniarnikuuvugut. Taanna ukiuni
sisamani atuarsimassaaq, taakkunanilu ukiut marlungajaat praktikkersimassalluni. Tassa uanga
eksamenimut stressertarallarama specialliorninnilu sinissaaruttarallarama taanna sulerujoorsi-
masinnaasooq akissarsialerluni. Aammalu allaffimmiut sapaatip akunneranut 37 tiimit sulisarput,
uannullu assersuukkaani tiimini amerlanerungaatsiartuni sulisarpunga. Naamik. Qanoq isillutik
suliffiit taakku imminnut sanilliunneqarsinnaappat assigiittutullu nalilerneqarlutik? Ilumoortumik
taamaalisoqassagaluarpit siviisuumik universitetimi atuarnissaaq kajuminnarunnaassaaq. Taava
kikkut siunissami nunatsinni sulisunngussagamik?

Erloqiummerneramik immi-
nut eqqissisarlunga oqarfigaannga taanna iluamik qinerneqarnavi-
angitsoq. Qineqqusaarnerulli ingerlanerani paasinarsivoq akissarsialuttut inuuniarneq artor-
nartoq naammagilersimallugu tusagassiutini nippakkiartortut. Oqallinnermi akerliuneq ajorin-
ninnerlu tusarsaajartuinnarput, ilu-
moorsartumillu tunngavilersuillutik akerlilisut arrassimasutut
assortorneqartarlutik. Ileqqorlu kusanaalliar-
tortillugu immi-
nut tuppallersarniarlunga eqqarsar-
tarpunga Kalaallit Partiit oqaluttuarisaan-
nermi qinerneqarnerpaannikuunngimmat
massakkut taamaattoqarnissaa
amma ilimanangitsoq.

Oqallinnernili malinnaaninni nikalluutigaara oqariartuummut affarmik isumaqataanera peq-
qutigalugu: tassa nunatsinni inuunnaat ulluinnarmut akissaqarpiannqinnerat naapertuilluannginne-
rusooq. Isumaqarpali kinguneqartikkusukkiga uanniit atuarnikinnerit ilungersunannqinnerusunillu
atorfillit uagutsit akissarsiaqassasut? Iluarinnqikkaluarlugu naamik. Aappaatigullumi isumaqar-
punga ullumikkut pissutsit taamaalismanerat aqutseriaatsit nunatsinnut naleqquppiangitsut
pereersullu kingunerigaat. Sammisaaq erloqissutiginnalerakku naggataatigut kiisa eqqarsaatigina-
veersaaginnalerpara.

Qineqqusaarnermi sammisaaq allak nikallornartoq aasinaasiit tassaavoq oqaatsit. Nunatsinni
oqaatsit suut atorneqassappat? Siulianut naleqqiullugu suliffinni tuluttuinnangajak oqaluttoqaler-
simavoq, qallunaatuunngitsoq. Inuilli Kalaallit Partiiminngaanneersut ilaasa piumasaraat nunat-
sinni nunaqarusuttut tamarmik kalaallisut oqalussinnaasariaqartut, suliffinnilu aamma oqaatsivut

ulluinnarsiutaasariaqartut. Tuluttulli oqaatsit nunarsuarmi tamani siaruarsimasuupput. Suleqatigisartakkagullu amerlasuut nunatsinni nunaqanngimmata internetsikkullu oqaloqatigisariaqartarmata kalaallisuinnaq oqaluttarnissaq ilumoortumik pisinnaangilaq. Qineqqusaartut ilaat ingattarseriartuinnaarlutik toqqaannartumik oqanngikkaluarlutik kalaallisut oqalussinnaangitsut kalaaliunnginnerat oqariartuutigaat, allaat affarmilluunniit kalaaliugaluarpata. Isumaqaraluarlunga eqqarsartariaaseq taanna qaangerneqareersimasoq.

Neili ilimagisattut nutaarsiassat tigunerluppai. Nereqatigiilluta aperaaq: "Er det ikke utroligt, hvad folk kan finde på at sige offentligt?"

"Suna?" aperivunga, pineqartoq sumut atassuteqarnersoq nalulerlugu.

"Kalaallit Partiiat!" akivoq. Isumaqataanera paasitinniarlugu nipimik nillilaarpunga. Nangipporlu: "Det er så nedladende, for ikke at sige ekstremt respektløst! Nu skal man pludselig afgøre folks nationalitet ud fra deres sprogevner." Isumaqatigigaluarlugu isiginnarpara. Qasoriaramaana akinissara eqiagigiga, akinnginneralu kamannarerpaseqaa. "Asasa, helt ærligt! Er du ikke enig med mig?"

"Isumaqataaqaanga!" qataallunga akivunga taanna nippassimariarmat. Qiviallatsiarpaanga akissutigalu naammagerpasillugu, naammagittaalliorninili nangeqqiinnarpara. Oqaatsit pingaarnarpaannginneri taagulerpai, kalaallisullu oqalulluarsinnaanngikkaluarluni kalaaliunini oqaatigalugu. Tassamigooq ileqqut eqqarsartariaasillu oqaatsininngaanniit pingaarnermata.

Nipangersinnaajunnaarluni oqaluleriarmat naalliummerpunga, tassami tunngavilersuutai gymnasiami kalaallisoornitsinni kalaaliussuseq pillugu oqallinnitsinnut eqqaanarermik. Taamani aalajangiinissamut tunngavissanik iluamik nassaarsimangilagut. Aammalu isumaqataagaluarlunga kikkulluunniit qanoq kalaaliutigigaluartut avaqunneqarsinnaanngilaq oqaatsit aamma pingaartut. Taannali paasinnilluartarmat soqutaatingilara.

"Kisiannimi kalaallisut paasillaqqeqaatit, oqalulaarsinnaallutillu," akornguserlugu oqarpunga.

"Ja! Men er det godt nok?" sukkasuummik akivoq, annilaarlungalu qiviarpara.

"Hvad mener du med, om det er godt nok," nalornillunga akivunga. "Selvfølgelig er det det."

"Det er ikke alle i det her land der synes det. Det kan du jo selv se," uparuaavoq.

"Kisiannimi apeqqutaanngilaq allat qanoq isumaqarnersut, pingaarnervorlu illit nammineq sumiuunerlutit nalunnginnerit." Neili oqaasissaaruppasinnerani aalajangersinnaannginnera malugilerpara. "Namminer mi nalunngilat!" tupaallallunga oqarpunga. "Ilaa?"

"Jaeh ..." kigaatsumik akivoq.

"Ilaa?" aalajangersimasumik apereqqippara, tassami nalorninera pissutissaqartinginnakku unitsikkusullugulu. Qulakkeerussupparalu taamatut eqqarsarunnaarnissaa. Qujanaavissumik si-vitsunngitsoq qungujuppoq.

"Soorunami," qularuteqarpassinnani akivoq, oqallinnerpullu unitsiinnarpara malugisinnaagakku oqaaseqaqqikkusunngitsoq.

Ulloq qinersiffik nalliummat Neililu katersortafiliarpugut. Katersortarfik nutaaq kusanAQisoq pisoqqap sumiiffikuaniippoq, pisarnerlu malikkumallugu taaguutigisimasaanik atserneqarsimavoq.

Silataani inuppassuit allagartalersorsimallutik nikorfarrapput. Allaqqasortai atualerakkit Neilip talia eqippara.

"Angerlarniaritsi!" "Rich bastards!" allallu ilanngullugit allaqqapput. Inuttai qujanartumik suaartanngillat, isikkorlunnerili takuinnaarlugit annilaarlunga uteriarbunga. Neilip illersorniarpassillunga tuikka qulaallugit ingerlanitsinni eqippai. Neil Siumukkut qinerpai, uanga IA – qinereerattalu inaanut uterluta nanertisimarpasinnera malugisimallugu qiimmassarniarlunga oqaluffigilerpaanga.

"Det skal nok gå, skat. Ajornaviangilaq," oqarfigaanga. "De ekstremister har aldrig fået magten før. Hvorfor skulle de så få den nu?" Qungujuffigilaariarlugu anngaavunga.

Aqaguani ullaakkut suliffinni nutaarsiasat pisarnittut misissorakkit tupallunga nillerpunga. Qulequtaq kisimi takoqqusoq tassaavoq: "Revolution." Ataanilu allaqqavoq "Jordskredssejr for Kalaallit Partiat." Ilanngutassiami allaqqavoq qinigaalluarnertik pissutigalugu namminersulivinnisaq angunialeraat. Issiavinniit pissiutaa suliassakka eqqaqqinnagilluunniit allanullu oqaaseqarnanga tuaviinnaq ingerlavunga. Neilip suliffianut sukkalisaaginnaq biilipallappunga.

Eqqarsaaterpassuit qarasanni ingerlaarput, qanorlu oqaaseqarnissara naluleraluarpara. Oqaasii eqqaavakka: Kalaallit Partiat komitémiikkaluarunik kikkut kalaallisut innuttaassuseqarnissaat naalagaaffigalugu Neili maani nunaqaqqusaassanngikkaluarpoq. Namminersulivittoqarpallu taamaaleriaannaapput. Neilip allaffia iserfigigakku uniinnarluni skærmini nakkutilersimavaa.

"Ilumootunguleqaaq," oqarfigaara. "Ilaa? Maani nunaqarnerit naammassilerpoq." Neili sivilaartumik isigeriarlunga naggataatigut anngaavoq. Nukeerutiisarlunga issiavimmut ingikka ma taanna eqqannut ingikkiartorpoq. Siviisuumik oqaaseqanngilagut. Eqqarsaatigisinnaasatuara tassaavoq nunatsinni nunaqarnek qanoq nuannaritigineripput.

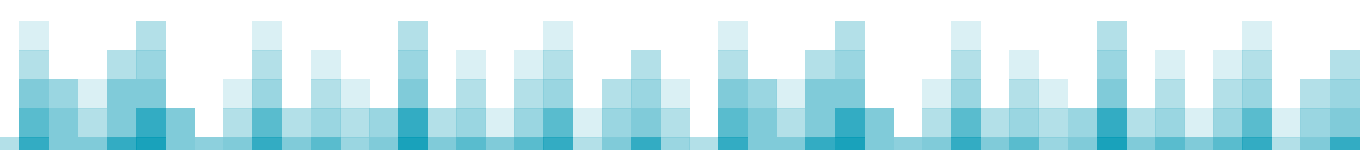
"Jeg ... fik lige en idé," oqariataarpoq qiviarlungalu. "Du ved, at jeg elsker dig. Jeg elsker dig dybt." Oqaasissaarullunga anngaavunga. "Og det her ændrer alt ..." Itisuumik anersaarpoq suniarnini isumaliutigerpasillugu, oqarlunilu: "Flyt sammen med mig, søde skat."

"Kisiannimi," paatsiveerullunga oqarpunga. Qanoq inaanut nuussinnaavunga nunarput erninaq qimannialeruniuk?

"Flyt til Danmark med mig," oqaatsikka kipivai. Paatsiveerunneruliinnarlunga isigilerpara. Misigissutsit eqqarsaatillu assigiinngitsorpasuit malugaakka: Nuannaarneq. Akerliuneq. Tupaallanneq.

"Kisiannimi," sianiippasillunga oqaqqippunga.

"Har du ikke lyst til at gøre det?" aperivoq. "Vi kan jo ikke være sammen, hvis vi skal bo så langt fra hinanden. Har du ikke lyst til at være sammen med mig?" Angutinnguakkuluk sivilaartumik akissutissaaruppara. Qanoq isilluni Nuuk qimaqqusinnaavaa, suna tamaat

sussakkeerlugu? Aammaluunniit Danmarkimut, nuna maanngaanniit allaanerujussuaq. Maani nunaqavissortuuvunga maanilu angerlarsimasutut misigissuseq kisimi misiginikuullugu. Suliffigalu nuannareruttorlugu siunissaralu pissangageruttorlugu, tassami periarfissagissaarnermik. Tamakku tamaasa taamaatiinnamissai sianiilliornerussagami, allamullu nuunnissaq artornassalluni. Aammami qanorluunniit nunatsinniit anisitaanaviangilanga.

Piumasaa angeqaaq, kiinaanilu takusinnaavara nalunngikkaa. Utoqqatserpasillunilu neriuppasippoq, akinnginnerulli sivittoriartornerani annilaangarpasilerpoq. Naggataatigulli nalornissutisaaruppunga, paasigakkumi maani inuuninngaanniit asanerullugu.

"Aappil!" nillivunga. "Taamaaliorniartami!" Neili qungujorujussuariarluni eqerujussuarpaanga.

Sivitsortoq aperaara: "Nunarput piukkunnartunik ilaa sulisussaartissaqaaq?"

Taanna angerpoq. "Men det er jo lidt svært at gøre noget ved det nu. Kalaallit Partiiat og regeringen kommer til at ligge, som de har redt." Isumaqaataallunga anngaavunga nunarpullu aliatsaatigalugu. Kiap ilimagisimavaa taamatut susoqassasq? Qanga neriulluarneq siunissagissaarnermullu takorluuineq pisimagaluarpoq, taannali massakkut allanngungaatsialerpoq. Kiap taamak ingasatsigilemissaa ilimagisimavaa? Malugaara qullililerlunga, aliasuutigilerparalu nunatta innuttaasui imminnut avisaartuukkiartornerat, taavalu uanga nunatta qimattariaqalenera. Nunarpummi unganarteqigakku aallalenera ajuusaarutigeqaara. Neililu ersiorluta naalakkersuisup iliornissaa utaqqilerparput.

Sivisuumilli susoqarpiangilaq, tassami Kalaallit Partiiat suliassartaartik sungiunnaqqaartariaqaramikkit, pingaartitatik utaqqiteqqaartariaqarlugit. Sivisuallaanngitsorli qaangiummat namminersulivinneq nalunaarutigineqarpoq. Sunaaffa nunatsinni sivisoorsuarmik kissaatiginikuusaaq taama sapernaatsigaaq.

Nuannanneq nunami tamani tusarsaasutut ilerpoq, qanga kingullermik ullorsiorneq taama nuannertigimmat. Uanga taamaakkusunngikkaluarlunga tipaatsoqataalerpunga, pilluarnermi, oqiliallannermi, qiimmannermilu akuulerlunga. Nammeneq ilimagisakka ajoraluaqisut nunaqqatikka tulluussimaaqatigeqaakka. Tassami inuiaat taama ikitsigisut nunarlu taamak isorartutigisoq nunat allat piumasaaq soqutiginagit namminersorneq kiisami tigummassuk. Soorunamili suli nuunniarsarivunga. Taamaammat isummakka paaqaat.

Pilukareernerup kingorna inuiaassuseq pillugu komité nalunaarutigineqarmat malunngingajapporluunniit. Komité taanna soorunami Kalaallit Partiianninngaanniit imaluunniit isumaqataasuinnarnik inuttaqarpoq. Neililu soqutiginaveersaaginnarparput Nuummilu tipaatsulluta, tassami qaqutigooortumik silagiinnaaviikkami, aputeqarluaramimi alianaatsitseqisumik.

Neili naggataatigut anisitaanini pillugu komitémiit allagarsivoq. Taamaattoqariartorlu allaffigaakka danskitut inuiaassusera attatiinnarumallugu, tassa kalaallisut inuiaassusisaaq sussaarlugu. Ullut arlaqanngitsut qaangiutiinnartut komitémit sianertoqarpoq apersuisunik ilumut allatakka pimoorunnerikka. Angerama uteriisinnaleraluaqaaq nunatsinniiginnaqullunga, pingaaruteqara-

magoq nuukkalaruma amigaataasussaagama. Uumigalugu oqarfigaara taamatut eqqarsariataseeqarunik sooq affarmik kalaallit nooqqusaassappat? Amerlasuummi ilinniagarissaartaqimma-ta. Ajuallappasilluni akerpiangilaq, sulili maaniiginnaqqusigaluarluni. Oqaloqatigiinnerput naamassartulermat sulitiguaniarsarigaluartoq aallaqqusinani, isumarali allanngortinneqarsinnaanngilaq. Naalagaaniaannartorlu uumitsaateqaara. Naalagarsuit, eqqarsarpunga, oqaatiginaguli.

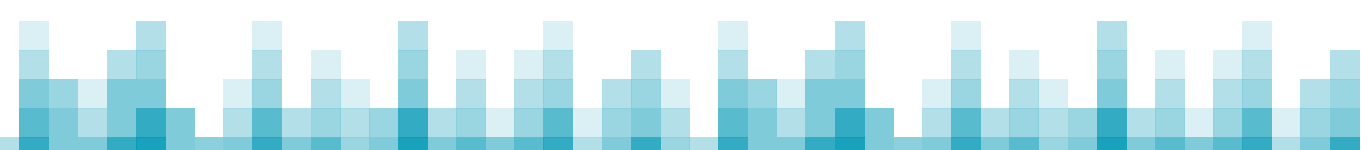
Allagaq akissut tikimmat sulit unitsinniaralurlunga apersuutinik allaqqapput. "Ilumut isummat malinniarpiuk? Eqqarsarluaqqaarlutit akissaatit!" Allakkani ilaavoq nalunaarniarluni krydsigassaq allaqqasoq "Kalaallit Nunaanni inuiaassuseq sussaarusuppara". "Aappi"mik allaqqasoq krydsilerpara allagarlu utertillugu. Nassiutilerakku peqqissimingajallunga sussaangajakkaluarpunga, qinersereernikuugamali nassiutiinnarpara.

Ulloq aallarfissarput nalliummat qulisimalersimavoq anorlerlunilu, tamakkuli timmisartut ajoqqutigianviangilaat. Timmisartumut ikiartorluta nunatta siunissaa eqqarsaatigilerpara. Aningaasaateqarfik uuliamiit oorsiornerminngaanniit immernikoq pissutigalugu nunarput ilimanaq ajornavianngitsoq. Kisiannili inuppassuit maani atorfiligaluartut allanut massakkut nunasiortussanngornerat aningaasaqarnermut inuiaqatigiinnilu pissutsinut akornusiingaatsiartus-saavoq. Pissutsit sammiveerutissapput.

Issiatiilluta qulisimalerpoq, tinginissattalu utaqqinerani apilerluni. Nuullu qulaakkatsigu silarlunera anorersuannuguliussimavoq. Asseq tulluaq, eqqarsarpunga illoqarfik putsunut tarrimmat. Politikikkut ajornartorsiuterpassuit amerlassaqaat, utoqqatsernarigaluarluguli aappaatigut aallarnerput oqiliallaatigeqaara. Imminununa taanna nassuerutigiginissaa sapingajakkiga, ilerasuullu artorsaatigaara. Ilunnilu erloqissutinnut qisuariarnera siulleq uterpoq: qullililerpunga.

"Vi må hellere se lyst på det hele nu," Neili kaammattuiniarluni eqqaasippaanga, ilumoorporlu. Naluarpummi ilumut ilimagisarput eqquutissanersoq, inuiaqatigullu ajorluinnartumik kingunerlutitsissanersut. Immaqa ajornavianngillat, oqaluttuarisaanerminngaanniit pitsaanerusu-mik atugaqalerlutik. Taanna neriutigeqaara, iluamilli upperivissinnaanagu.

Seqinermut nuivugut, nuissallu ammut isigalugit isumaga iluarsitinniarlugu eqqarsarpunga:
World, here I come.

GUSTAV ØSTERMANN, NUUK

greenland

air greenland

pwc

DEBORA HANSEN KLEIST

OLIEEVENTYRET

Jeg husker, da der første gang blev fundet olie i Grønland. Vores lærer spurgte os for sjov, hvilken bil vi ville købe, når vi blev milionærer. Hajja! Først 20 år senere begyndte olien at blive udvundet i økonomisk bæredygtige mængder. Ikke at det kom den almindelige borger til gode, for i stedet for at få et bedre liv måtte de flytte væk fra midtbyen, hvor det blev for dyrt at bo. Mine forældre havde ellers boet i Nuuk hele deres liv, men blev tvunget til at flytte til Akia, Nordlandet, da huslejepriserne blev for høje.

Fraværet af de berygtede boligblokke på Sletten var det, der havde udløst mine grublerier over datidens Nuuk. Nuutoqaq, den indre by, var som sædvanlig proppet med biler, så selvom jeg havde lyst til at speede farten op på min BMW for at nå ind til mit arbejde før klokken otte, var det ikke muligt. I stedet for blokkene, som jeg boede i en overgang for længe siden, var det nu glitrende højhuse af glas og kunstværker, der prydede det offentlige rum. Sletten hed nu Central Business District, hvor kontorer og butikker dominerede. De heldige få fik lov til at bo i nærheden af det. Nuutoqaq, sammen med Nuussuaq, Øerne, Qinggorput og Lille Malenes flanke ud til Sermitsiaq var i dag de riges bydele. Akia var blevet til en satellitby, og vejen derover gik gennem en undervandstunnel. Den internationale lufthavn befandt sig også der.

Jeg nåede endelig frem til mit arbejde i den nordlige ende af Nuutoqaq, det der engang blev kaldt for Radiofjeldet. Som ung sejrede fornuften, og jeg valgte at studere geologi. Til mit forsvaret var det dog også af interesse. Jeg havde ellers været mest interesseret i vulkanisme, men specialiserede mig i stedet for i oliegeologi, og jeg havde nu job hos et udenlandsk olieselskab. Jeg hastede hen til mit kontor og tjekkede nettet, før arbejdsdagen begyndte. "Ding!" Jeg smilede, da jeg kiggede på notifikationen. Min kæreste Neil havde sendt en anmodning. *Request for dinner and permit calendar change*. Jeg trykkede 'ja' og smilede spændt, da jeg så, hvor han havde angivet, at han ville spise henne. // Trattori, Nuuks Michelin-restaurant. Jeg smilede stort for mig selv og skrev hurtigt til ham: *Hvorfor lige // Trattori?*

Det tog ikke så lang tid, før han svarede: *Det er for længe siden, vi har haft ordentlig tid til hinanden, skat <3*

Har du reserveret bord? skrev jeg tilbage.

Det lykkedes mig at nappe en aflysning :-). Jeg takkede ham og koncentrerede mig så om arbejdet. Min chef var geofysiker og havde som sædvanlig undervurderet, hvor meget computerarbejde, der skulle laves. Jeg sukkede og gik i gang med prospekter for olie i Nordøstgrønland.

Ved fem-tiden tog jeg fri fra arbejde med en nagende følelse af at være gået for tidligt. Men jeg ville nå hjem til Øerne ud for Qinggorput for at tage et bad, lægge makeup og skifte til

noget pænere tøj. Jeg ville ikke have mit hverdagstøj på på Il Trattori. Tæt på klokken syv tog jeg tilbage til Nuutoqaq og nåede hen til restauranten lige til tiden. Når man reserverede, var det for hele aftenen, og der var kun få pladser. Neil sad og ventede på mig, da jeg kom ind, og jeg omfavnede ham og gav ham et kys. "Jeg har savnet dig!" sagde jeg.

"Jeg har også savnet dig." Han smilede. Han havde en dansk far og kunne ikke tale grønlandsk, men han forstod dog en del, så jeg talte lidt grønlandsk til ham indimellem. Så svarede han mig på dansk. Mine egne forældre var begge grønlandske, så jeg talte selv flydende grønlandsk.

"Sikke en dejlig overraskelse med restaurantbesøg," sagde jeg. "Det er længe siden, vi har været her." Han nikkede. "Så var det også på tide."

Vi bestilte en flaske Brunello-rødvin fra 2034 med en duft, der gjorde én helt glad, og en menu med deres bedste mad. Jeg indsnusede vinens bouquet og smilede igen til Neil.

"Jeg har tænkt på noget," sagde han.

"Ja?"

"Skal vi ikke tage på ferie sammen snart?"

"Det er da en god idé!" sagde jeg. "Hvor vil du hen?"

"Hvad med Hawaii eller Tahiti?"

"Ej, det er alt for langt væk. Hvad med Barbados? Med et kort stop i New York?" Det blev vi enige om, fordi man kunne tage en direkte rute til New York fra Akia Lufthavn.

Da vi skulle til at bryde op, ville jeg betale for middagen, men Neil stoppede mig ved at insistere på at betale, fordi han havde inviteret mig. "Hvor meget blev det?" spurgte jeg ham.

"Åh, det var egentlig ikke så slemt denne her gang," svarede han. "Under 3000 kr."

"Nå, det var da ikke så galt," sagde jeg. "Men lad mig nu betale næste gang."

"Det er en aftale." Vi kyssede hinanden.

"Tusind tak for mad! Skal vi tage hjem til dig? Jeg er for træt til at køre tilbage til Øerne." Da han sagde ja, tog vi hen til hans lejlighed i Nuutoqaq i hver vores bil.

Vel hjemme i lejligheden slappede vi af efter at have været lidt for formelle i restauranten.

"Ej, hvor har jeg dog savnet dig!" sagde jeg, og vi omfavnede hinanden, mens vi kyssede. Vi havde begge haft travlt og havde ikke haft tid til at være ordentligt sammen på det sidste. Jeg kyssede ham kælent på halsen, og jeg kunne føle, at han lavede op.

Vi havde efterhånden været sammen i flere år, lige siden vi studerede sammen på Københavns Universitet. Han havde gået på årgangen under mig. Da jeg blev færdiguddannet, måtte det blive et langdistanceforhold i et år. Det var hårdt, men vi klarede det, og heldigvis var billetterne til København forholdsvis billige. Og jeg fik en udmærket løn i olieselskabet, som jeg blev ansat i. Da Neil blev færdig og flyttede til Nuuk, fik han et job i et konkurrerende olieselskab.

Vi gik tidligt i seng og snakkede om alt og intet i hinandens arme. Jeg følte mig komplet afslappet og lå og tænkte på, hvor meget jeg elskede Neil. Vi passede rigtig godt til hinanden, for

jeg hadede drama, og han var ikke specielt hidsig. Man blev bare glad af at være sammen med ham.

Jeg lagde mig tæt op ad ham og kiggede smilende ind i hans øjne. Vi begyndte at kysse, først afslappet og legende, så mere og mere intenst.

Da jeg tog på arbejde dagen efter, lagde jeg igen mærke til, hvor mange udlændinge der boede i Nuuk. Der var nu næsten 50.000 mennesker i byen, og mange af dem var ikke grønlandsk. Bare på min arbejdsplads var der kinesere, amerikanere, briter, franskmænd, venezuelere og folk af andre nationaliteter. De fleste arbejdede inden for oliebranchen og var flyttet hertil på grund af manglen på uddannede grønlandske geologer. Det var dem, der nød godt af olieeventyret. Folk i professioner som lærere, sygeplejersker og andre i den offentlige sektor tjente meget mindre end dem i oliebranchen, og grundet de høje leveomkostninger, der fulgte med oliepengene, var de nærmest blevet smidt ud af deres egen by og måtte tage til takke med at bo i et kedeligt område nordpå.

De grønlandske oliegeologer, jeg kendte, inklusive mig selv, havde kæmpet hårdt for deres uddannelse og bestred nu krævende jobs. Den lønseddel, der fulgte med, var dog sliddet værd og gjorde os i stand til at føre et meget bekvemt liv.

Lige da jeg skulle til at stige ud af bilen ved min arbejdsplads, fik jeg en slem forskrækkelse. Nogen kastede vand på min forrude, og kort efter begyndte en fremmed mand at råbe ad mig.

"Hvad sker der?!" råbte jeg, idet jeg steg ud.

"Qallunaarsuaq! Angerlarniarit!" *Skide dansker, tag hjem.* To grønlandere begyndte at overfuse mig. "Tillitoorsuaq! Nunarput utertinniaruk!" *Tyv, giv os vort land tilbage.* Jeg begyndte at hidse mig op bare ved ordene. Hvordan kunne de bedømme min nationalitet? Var jeg dansk?

"Hallo!" råbte jeg tilbage. "Aamma uanga kalaaliuvunga." *Jeg er også grønlander.*

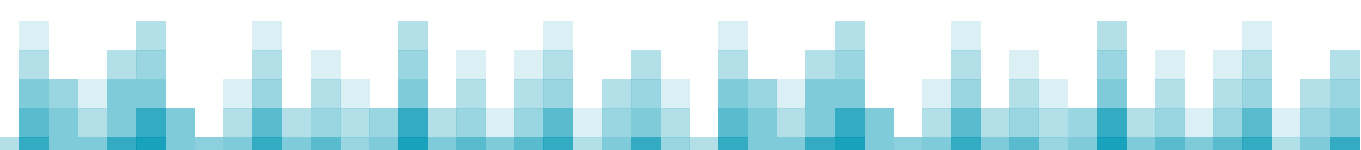
"Qaa!" snerrede den anden. Så blev jeg vred, for han hørte overhovedet ikke efter, hvad jeg sagde. Han var komplet ligeglad med min person og brugte min profession som undskyldning for sine hadefulde ord.

"Hvorfor skulle jeg være dansk, bare fordi jeg arbejder her?" spurgte jeg, men som forventet talte jeg for døve øren.

Han fortsatte: "Hold så op med at udnytte og ødelægge vores natur! Hvad bilder du dig ind at kalde dig grønlander, når du og dit firma skider på os og vores land?!"

"Kan I dog ikke se, hvad oliebranchen har gjort for vores land?" begyndte jeg og besluttede mig for at prøve at tale noget fornuft ind i dem. "Infrastrukturen, sygehusvæsenet, uddannelserne og en masse andet er blevet meget bedre. Kan du ikke huske, hvordan der var, før olien kom? Arbejdsløshed, gamle, forfaldne boligblokke ..."

"Nipangerit! Qallunaarsuaq!" *Hold kæft, skide dansker.* Heldigvis kom vagten ud i det øjeblik og bad dem om at forsvinde. Jeg rettede på min nederdel med rystende hænder, da manden

kastede et blik tilbage og bemærkede: "Næste gang kaster jeg måske med maling i stedet for." Jeg sukkede dybt. Jeg var så træt af irriterende, misundelige personer, der angreb succesfulde mennesker.

"Thank you," sagde jeg til den udenlandske vagt og gik ind i bygningen, mens jeg kæmpede for at falde til ro. Tilbage på kontoret hjalp det ikke ligefrem på mit humør, da jeg fik øje på en overskrift på en nyhedshjemmeside med overskriften: "Er det ikke på tide med selvstændighed?" Det var en tanke, jeg og mange andre anså for at være komplet latterlig.

Jeg klikkede på det og begyndte at læse indholdet. "Nu har Grønland som bekendt ikke modtaget bloktilskud fra Danmark i en årrække. Kalaallit Partiiat beder nu den grønlandske befolkning om at kræve selvstændighed af selvstyret."

Der var ikke ret mange af os, der nogensinde havde taget Kalaallit Partiiat særlig seriøst, og både IA og Siumut havde snarere fjernet sig fra selvstændighedstankerne. Det var ligesom gået op for os, efterhånden som uddannelsesniveaueet var steget, at rigsfælleskabet var et udbytte- rigt partnerskab på grund af det nødvendige samarbejde om forsvar og udenrigsanliggender. Verdens lande var jo ikke længere uafhængige enheder, men samarbejdede på kryds og tværs om militær, vareforsyning, energiforsyning og mange andre ting. Derfor havde det syntes oplagt at bevare alliancen med Danmark. Forskellen fra tidligere tider var, at det nu var et ligeværdigt forhold, som var til fordel for begge parter. At Danmark fik et fast årligt udbytte af oliepengene var selvfølgelig medvirkende, og procentdelen var ikke større end som så, men stod alligevel i fuldt mål med det bloktilskud, der førhen gik den modsatte vej.

Jeg var enig i regeringens holdning om, at Danmark fortsat var vigtig for Grønland. Men mange af mine landsmænd følte sig som tilskuere til deres eget lands udvikling, og samtidig med at mange følte sig hægtet af, fik Kalaallit Partiiat mere og mere vind i sejlene. Og i dag havde de historisk meget magt.

En lektor fra Ilisimatusarfik havde skrevet et svar: "Man kan ikke se bort fra Kalaallit Partiiats politiske vægt, så det er vigtigt at diskutere konsekvenserne af selvstændighed. Hvad med militæret? Og hvem skal have ret til grønlandsk statsborgerskab? Hvem får lov til at blive? Hvad med de mange udenlandske arbejdere, der har bosat sig her i landet og ønsker at tilbringe deres liv her?"

Slukøret lukkede jeg for browseren og fortsatte arbejdet for at tænke på noget andet.

Om aftenen spiste jeg med Neil, og jeg spurgte ham, hvad han mente om nyhederne.

"Helt ærligt, så har jeg en ret dårlig fornemmelse omkring det."

"Sådan har jeg det også. Især det med statsborgerskabet. Hvis Kalaallit Partiiat fik deres vilje, ville rigtig mange udenlandske arbejdere blive nødt til at flytte. Hvem skal så overtage arbejdet?"

"Det er ikke bare det," svarede han. "Det kommer også til at gå ud over os."

"Hvem, os?" spurgte jeg overrasket. "Danskerne?" Han nikkede. "Din far ville da aldrig blive smidt ud bare på grund af hans nationalitet. Han har boet her det meste af sit liv! Og du ville selvfølgelig få grønlandsk statsborgerskab."

"Det skal du ikke være så sikker på. Du ved, hvad Kalaallit Partiiat mener om danskerne og folk af grønlandsk-dansk afstamning. Hvis de havde flertal i en komité for statsborgerskab ville vi alle få sparket." Jeg kiggede vurderende på ham og måtte til sidst sande budskabet.

"Du har ret." Så blev jeg nødt til at udbryde "hajjal!"

Jeg kom i tanke om morgens ubehagelige hændelse og fortalte Neil, hvad der var sket. Jeg kunne se, at han tog det tungt, selvom det ikke rigtig rørte mig længere.

"Hvorfor i alverden tror de, at de har ret til at afgøre ens nationalitet?" sagde han med hævet stemme. Jeg kiggede forbavset på ham, for det lignede ham virkelig ikke at fare op så pludseligt på den måde.

"Forbandede idioter!" fortsatte han. Jeg spurgte ham, hvorfor det var så vigtigt.

"Hvorfor er du så ligeglad?!" råbte Neil lige pludselig.

"Jeg har ikke et problem med det, fordi jeg er grønlandsk. Jeg er jo ikke dansk," svarede jeg roligt.

"Hvordan kan du sige det?" Jeg kunne se sårbarheden i hans øjne. Og så forstod jeg, at han følte sig angrebet af mine ord.

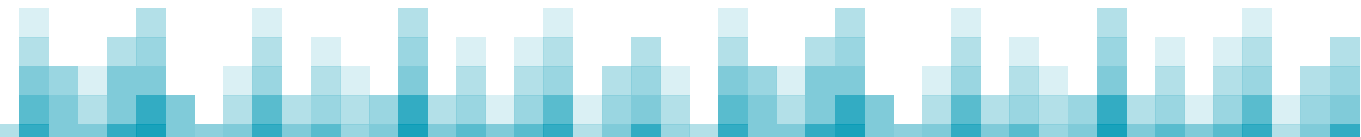
"Asasa, det at jeg ikke er dansk, er en konstatering. Jeg er født og opvokset i Grønland, med grønlandske forældre. Jeg tænker og opfører mig grønlandsk, på trods af at jeg boede i Danmark, mens jeg læste." Jeg kiggede ham indtrængende i øjnene. "Det betyder ikke, at jeg siger, at det er dårligt at være dansk."

Neil så lidt beroliget ud. Han havde dog stadigvæk indvendinger: "Jeg er da også født og opvokset i Grønland. Alligevel har der altid været mennesker, der har sagt til mig, at jeg ikke var grønlandsk. Men jeg har heller aldrig følt mig hjemme i Danmark." Han så forpint ud. "Hvad er jeg så?" Jeg kiggede tankefuldt på ham, men havde ikke noget svar.

"Du har ikke rigtig sagt noget om det her før," sagde jeg i stedet for. Han rystede stille på hovedet.

"Det har vel altid fyldt noget i baghovedet, men jeg har aldrig tænkt så meget over det før," sagde han. "Det er bare diskussionen om nationalitet og om, hvem der får lov til at blive her, der har bragt det hele på banen."

"Okay," svarede jeg. "Men apropos fordomsfulde mennesker, så synes jeg bare det er så provokerende, at folk skal svine andre til, bare fordi de er misundelige over, at de klarer sig godt. Hvis de så gerne ville tjene flere penge, kunne de bare have taget sig en ordentlig uddannelse."

"Ja, men det er ikke alle, der har overskud til at få sig en universitetsuddannelse," svarede Neil. "Måske har de ikke været i stand til det. Det er altså ikke alle, der er lige så gode til det boglige som dig ... og mig."

"Hvis man bare tager sig sammen, kan man klare alt," fremturede jeg.

"Nej, det er ikke alle, der 'bare' kan klare alt ved at beslutte sig for det. Fordi du er så sikker på dig selv, betyder ikke, at du kan forvente det samme af alle andre."

"Selvfølgelig kan man det!" svarede jeg fast.

"Nej, det kan man ikke," svarede Neil i samme toneleje. Mine øjne blev store.

"Forsvarer du mine angribere?!" råbte jeg nærmest.

"Det må du ikke tro, jeg gør," sagde han. "Men du må indrømme, at det er unfair, at folk, der ikke har lige præcis den rigtige uddannelse, har så ringe vilkår i dag."

"Ja, men ..." Jeg blev afbrudt midt i sætningen.

"Ikke noget men. Hvis du tænker logisk over det, vil du selv kunne se det." Jeg stirrede vredt på ham, men kunne simpelthen ikke finde på noget at svare igen. Han havde ret. Hvorfor skulle jeg have så god en løn, når andre nærmest hutlede sig igennem? Jeg kunne mærke, at han havde prikket til en erkendelse, som jeg havde skjult godt, også over for mig selv. Men hvad skulle jeg gøre ved det hele? Jeg var akademiker, ikke politiker. Jeg kunne ikke springe frem og ordne det hele med et trylleslag. Neils ord fortsatte med at nage mig.

Nogle dage senere kørte jeg gennem stortunnelen til Akia Lufthavn. Lige før jeg nåede frem, fik jeg øje på afkørslen mod Maniitsoq. Jeg kom i tanker om en weekendtur dertil i bil sammen med Neil, dengang vi lige var blevet kærestes. Jeg kiggede længselsfuldt på afkørslen, men måtte dreje ind mod lufthavnen, for jeg skulle ud at hente to amerikanere, som kom på en hurtig visit til olieselskabets Nuuk-afdeling. De arbejdede på det samme projekt som mig, så jeg havde fået besked på at hente dem. De var spændte, for det var første gang, de var i Grønland. Vi havde dog ikke kørt længe, før de gav udtryk for en vis skuffelse.

"I thought Greenland was supposed to be beautiful," sagde den ene, mens han betragtede Akias sociale boligbyggeri, der allerede var begyndt at vise de første tegn på forfald. Det var da også, fordi Akia var så fandens fladt, tænkte jeg ved mig selv.

"Just wait until you can see Nuuk and the surrounding mountains!" sagde jeg, og de så begge to lidt mere håbefulde ud. Lige før man kørte ind i stortunnelen var der en bakke, man skulle op ad, og da vi nåede toppen, og Nuuk kom til syne, kunne jeg høre dem gispe betaget.

"I take my words back. It is beautiful," blev der sagt, og jeg smilede til dem i bakspejlet. Amerikanerne tog afsted igen nogle dage senere. De havde bidraget betydeligt til mit videre arbejde.

Noget tid senere begyndte valgkampen. Det store emne var forudsigeligt nok selvstændighed. IA og Siumut forsvarede stadigvæk rigsfællesskabet, mens den største modstander var

Kalaallit Partiiat. En af dagene lagde jeg mærke til en af deres kandidater, der tordnende fremsatte sit budskab på TV.

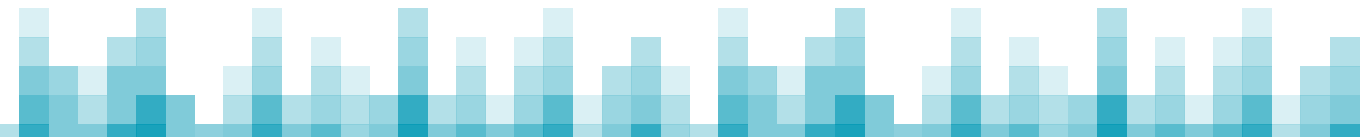
"Der er for mange udenlandske arbejdere," sagde han. "Oliespecialister får for meget i løn, og det skal vi have ændret – Kalaallit Partiiat har længe krævet det!" Jeg var ved at falde bagover, og han fortsatte: "Jeg lover, at hvis jeg bliver valgt, skal alle have den samme løn uanset uddannelse, for det har vi råd til. Jeg er for eksempel selv uddannet inden for kontorområdet. Jeg har taget en uddannelse ligesom geologerne har. Hvorfor får jeg så ikke den samme løn? Jeg har ikke råd til at bo i mine forældres gamle bydel, og prisen på madvarer er svær at bære. Jeg ved, at der er mange andre, der er i samme situation som jeg, og her er, hvad vi kræver: Det skal kunne betale sig at arbejde. Lad os vise verden, hvordan velfærd skal skrues sammen. Lad alle arbejdere i Grønland få den samme løn."

Jeg blev mere og mere forundret. "Hvad i alverden," sagde jeg ud i luften. Jeg tyggede på konsekvenserne af hans budskab. Det gjorde mig rasende. Jeg – og andre geologer – havde været under uddannelse i otte lange år hvis man regnede gymnasiet med. Han havde vel haft fire år på handelsskole, og sikkert noget praktik i et par år. Det vil sige, at dengang jeg stressede over eksamen og ikke kunne sove på grund af min specialeskrivning, kunne han hygge sig med betalt arbejde. Og i øvrigt arbejdede kontorfolk blot 37 timer om ugen på grund af deres fordelagtige overenskomst. Jeg arbejdede langt flere timer end det. For helvede. Hvordan kunne man sammenligne de to professioner og påstå, at de var ens? Hvis hans forslag blev vedtaget, ville der ikke være nogen, der gad at tage lange, videregående uddannelser. Hvem skulle så arbejde for Grønland i fremtiden?

Alt dette begyndte at pine mig, så jeg prøvede at berolige mig selv ved at sige, at han aldrig ville få nok stemmer til at komme i regeringen. Men som valgkampen skred frem, blev det klart, at de dårligt lønnede havde fået nok af deres hårde levevilkår, og de begyndte at råbe op i medierne. Modstanden og kritikken blev højere, mens de, der rationelt argumenterede for at blive i rigsfællesskabet blev svinet til og udskældt. Mens tonen blev grimmere, prøvede jeg at holde modet oppe ved at tænke, at siden Kalaallit Partiiat ikke havde fået nok stemmer ved de tidligere valg, ville det være usandsynligt at de fik det nu.

Det, der gjorde mig mest trist ved debatten, var, at jeg delvist var enig med deres mærkesag: Det var uretfærdigt at almindelige borgere i Grønland ikke havde råd nok til hverdagen. Men skulle det betyde, at folk med en kortere uddannelse og lettere jobs, end jeg havde, skulle have det samme i løn? Selvom jeg havde det dårligt med folks vilkår, var svaret nej. Jeg mente helt bestemt at uligheden i dag skyldtes, at man igennem årene havde truffet politiske beslutninger, der gjorde mere skade end gavn for landet. Jo mere jeg tænkte på det, jo mere ked af det blev jeg, og jeg forsøgte til sidst bare at ignorere det.

Der var dog et lige så deprimerende emne, der blev taget op i valgkampen, nemlig sprog. Hvilket sprog skulle der tales i Grønland? Nu om dage blev alt vores arbejde udført på engelsk,

selvom det tidligere havde været dansk. Men der var stadigvæk folk fra Kalaallit Partiiat, der krævede, at hvis man ville bo i Grønland, skulle man også kunne tale grønlandsk. De mente også, at der kun skulle tales grønlandsk på arbejdspladserne. Problemet var bare, at mange af vores kolleger ikke boede i Grønland, men vi samarbejdede med dem over internettet i stedet. Der brugte vi engelsk, fordi det var et internationalt sprog. Jeg kunne derfor ikke se, at man kunne indføre grønlandsk som eneste sprog på arbejdspladserne. Andre af partiets kandidater overdrev endnu mere ved at hentyde til, at folk, der ikke talte grønlandsk, ikke hørte til i landet, heller ikke dem, der havde én grønlandsk forælder. Det blev ikke sagt direkte, men undertonen var der. Jeg troede ellers, at den tankegang var forældet for længst.

Neil tog det som forventet ikke pænt. "Er det ikke utroligt, hvad folk kan finde på at sige offentligt?" udbrød han, da vi spiste aftensmad sammen.

"Hvad da?" spurgte jeg, fordi jeg ikke vidste, hvor han ville hen.

"Kalaallit Partiiat!" vrissede han. Jeg mumlede for at vise min enighed. Han fortsatte: "Det er så nedladende, for ikke at sige ekstremt respektløst! Nu skal man pludselig afgøre folks nationalitet ud fra deres sprogevner." Jeg kiggede bare på ham, selvom jeg var enig. Jeg var lidt træt, så jeg orkede ikke være så aktiv i samtalen. Det lod til at provokere ham. "Asasa, helt ærligt! Er du ikke enig med mig?"

"Jeg er da mere end enig!" svarede jeg automatisk højt som reaktion på hans hævede stemme. Han kiggede kort på mig og virkede tilfreds med mit svar, men fortsatte så med at brokke sig. Han opremsede forskellige grunde til, at sprog ikke var det vigtigste i verden, og at han var grønlandsk alligevel. Han sagde, at ens opførsel og tankegang var en større indikator for ens nationalitet end bare ens sprog. Han talte uafbrudt, og jeg begyndte at føle mig lidt beklemt over det. Hans argumenter mindede mig lidt for meget om grønlandsktimerne i gymnasiet, hvor vi diskuterede nationalitet. Vi var aldrig nået frem til helt klare kriterier for, hvad det ville sige at være grønlandsk. Og selvom jeg syntes, at Neil var lige så grønlandsk som alle andre, kunne jeg ikke helt lade være med at tænke, at sproget stadigvæk var vigtigt. Men der var ikke noget galt med hans sprogforståelse.

"Du kan jo udmærket forstå grønlandsk, og du kan godt tale lidt af det, skat," afbrød jeg ham.

"Ja! Men er det godt nok?" svarede han hurtigt, og jeg kiggede lamslået på ham.

"Hvad mener du med, om det er godt nok," svarede jeg tøvende. "Selvfølgelig er det det."

"Det er ikke alle i det her land, der synes det. Det kan du jo selv se," pointerede han.

"Men det er da lige meget, hvad nogle personer synes. Hvad der er vigtigere er, at du selv ved, hvad for en nationalitet du tilhører." Neil tøvede, og jeg lagde mærke til hans ubeslutsomhed.

"Det ved du da godt selv!" sagde jeg noget overrasket. "Ikke?"

"Jaeh ..." svarede han langsomt.

"Ilaa?" sagde jeg med fast stemme. Jeg kunne ikke se, hvorfor han skulle være usikker, og jeg ville bare have, at han holdt op med at tvivle på sig selv. Heldigvis smilede han til sidst.

"Selvfølgelig," svarede han selvsikkert. Det lod til, at han var færdig med at snakke om det her, så jeg lod emnet være.

På valgdagen tog Neil og jeg hen til forsamlingshuset. Det nye, flotte forsamlingshus lå på det samme sted som det gamle og hed det samme for at ære traditionen. Udenfor stod der en masse folk med bannere. Jeg greb fat om Neils arm, da jeg så hvad der stod på dem.

"Tag hjem!", "Rich bastards!" og andre slagord i den dur var skrevet på bannerne. Der var heldigvis ikke nogen, der råbte ad os, men jeg gyste ved synet af deres skulden. Neil holdt beskyttende om mine skuldre. Da vi havde afgivet vores stemme – Neil havde stemt på Siumut, jeg på IA – gik vi tilbage til hans lejlighed, og han kunne mærke, hvor nedtrykt jeg var blevet.

"Det skal nok gå, skat. Ajornaviangilaq," sagde han. "De ekstremister har aldrig fået magten før. Hvorfor skulle de så få den nu?" Jeg smilede svagt og nikkede.

Næste dag fik jeg en slem overraskelse, da jeg gik ind og læste nyhederne på min computer. Det gjorde jeg altid som det første, når jeg mødte på arbejde. Overskriften, som sprang mig i øjnene, lød: "Revolution." Nedenunder stod der: "Jordskredssejr for Kalaallit Partiiat." Jeg klikkede tøvende på artiklen. Der stod sort på hvidt, at partiet ville gå efter fuld selvstændighed og autonomi, efter de havde fået så stor folkelig opbakning. Jeg sprang op ad stolen med det samme og styrtede ud af bygningen uden et ord til nogen. Jeg kunne slet ikke tænke på arbejde nu. Jeg kørte som en gal hen til Neils arbejdsplads.

Utallige tanker kørte rundt i mit hoved, mens jeg ledte efter ord. Jeg tænkte på, hvad han havde sagt: Hvis Kalaallit Partiiat fik oprettet en komité for statsborgerskab i Grønland, ville han ikke få lov til at blive her. Og det ville uden tvivl ske, når selvstændigheden blev til en realitet.

Neil sad og stirrede tomt på sin egen skærm da jeg brasede ind på hans kontor.

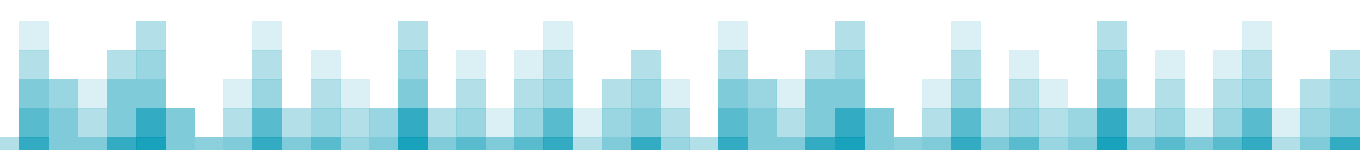
"Så er det sket," sagde jeg til ham. "Er det ikke? Det er slut." Neil kiggede stumt på mig og nikkede så til sidst. Jeg måtte sidde ned. Han satte sig ved siden af mig, og vi lod stilheden vare en stund. Alt hvad jeg kunne tænke på var, at vi elskede at bo i Grønland.

"Jeg ... fik lige en idé," sagde han pludselig og kiggede mig i øjnene. "Du ved, at jeg elsker dig. Jeg elsker dig dybt." Jeg nikkede stumt. "Og det her ændrer alt ...". Han trak vejret dybt, som om han genovervejede det, han skulle til at sige. Måske var det også for at samle mod. Så sagde han: "Flyt sammen med mig, søde skat."

"Men," begyndte jeg forvirret. Hvordan kunne jeg flytte ind i hans lejlighed, når han snart skulle forlade landet?

"Flyt til Danmark med mig," afbrød han mig, og i et splitsekund for utallige tanker og følelser gennem mig, mens jeg stirrede på ham. Glæde. Protest. Overraskelse.

"Ja, men ..." svarede jeg dumt.

"Har du ikke lyst til at gøre det?" spurgte han. "Vi kan jo ikke være sammen, hvis vi skal bo så langt fra hinanden. Har du ikke lyst til at være sammen med mig?" Jeg kunne se sårbarheden i hans øjne, men jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Hvordan kunne han forvente, at jeg skulle forlade Nuuk, at opgive alt for ham? Og så til et så anderledes sted som Danmark? Jeg hørte til her, det var det eneste sted, jeg nogensinde havde følt mig helt hjemme. Udover det havde jeg et spændende job, som jeg elskede, med gode fremtidsmuligheder. At opgive det ville være tåbeligt, for ikke at sige hårdt. Og ingen kunne finde på at smide mig ud fra landet.

Det var meget, han bad om, og det vidste han godt selv. Det kunne jeg se på ham. Han så helt undskyldende ud, men håbefuld på samme tid. Da jeg ikke havde sagt noget i et stykke tid, begyndte han at se en smule panisk ud. Jeg lod den stakkels fyr vente i flere lange sekunder til, men til sidst var jeg ikke i tvivl. Jeg elskede ham højere end mit liv her.

"Ja!" udbrød jeg. "Lad os gøre det!" Han grinede stort og gav mig et kæmpe kram.

"Grønland kommer til at mangle masser af kvalificeret arbejdskraft, ikke sandt?" spurgte jeg ham noget tid senere.

"Jo," svarede han. "Men det er jo lidt svært at gøre noget ved det nu. Kalaallit Partiiat og regeringen kommer til at ligge, som de har redt." Jeg nikkede enigt og følte samtidig en tristhed, der strømmede ind over mig. Hvem skulle havde troet, midt i al optimismen og fremtidsvisionerne, at det ville ende på denne her måde? At det ville gå så vidt? En lille tåre trillede ned, mens jeg sørgede over et splittet land og et liv, jeg nu blev nødt til at forlade. Og jeg kunne ikke undgå at være ked af det på samfundets vegne, når jeg selv var en del af det. Neil og jeg ventede ængsteligt på den nye regerings udspil, der for altid ville ændre vort liv.

Der gik noget tid, før der overhovedet skete noget. Kalaallit Partiiat skulle falde til i deres nye, uvante rolle i regeringen og etablere orden, før de kastede sig ud i deres mærkesager. Men ikke længe efter erklærede de selvstændighed. Tænk, at det var så let at gøre noget, man i Grønland havde drømt om i umindelige tider.

Man kunne nærmest høre jublen bryde ud overalt i landet. Det var en festdag af dimensioner, og jeg kunne ikke lade være med at tage del i glæden. Der bredte sig en euforisk stemning, en lettelse og en glæde, der var svær at modstå. På trods af mine dårlige forudannelser følte jeg mig stolt over det lille samfund på den store ø, der trodsede omverdenens krav og greb sin retmæssige selvstændighed. Men det ændrede selvfølgelig ikke ved det faktum, at jeg ikke ville blive boende. Det var derfor en bittersød fest.

Oveni hele postyret var det nærmest til at overse, da den nye komité for statsborgerskab blev dannet. Komitéen var selvfølgelig kun bestyret af Kalaallit Partiats folk og andre med partibogen i orden. Neil og jeg prøvede at ignorere det uundgåelige og sørgede for at nyde Nuuk. Tilfældigvis var vejret ualmindeligt godt i den periode, og fjorden og fjeldene i deres sneklædte pragt var helt betagende.